

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

วิสัยทัศน์

“กยท.เป็นองค์กรชั้นนำระดับโลก ในการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบ”

พันธกิจ

บริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุน เพิ่มรายได้ให้เกิดความคุ้มค่าเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและตอบสนองสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งระบบต่อเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ต่อผู้ประกอบการยาง ส่งเสริมการค้าให้มีความเป็นธรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการยาง ต่อประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการผลิตการค้าและนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างกลไกรักษาเสถียรภาพราคา

วัตถุประสงค์ กยท.

การยางแห่งประเทศไทยมีความมุ่งมั่นดำเนินการจัดการสวนยางพาราของการยางแห่งประเทศไทยให้เป็นศูนย์เรียนรู้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ในด้านเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์จากน้ำยางและไม้ยางพารา ด้านการเพิ่มช่องทางการขาย และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ในการนี้ การยางแห่งประเทศไทยได้กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ในการทำสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืนให้เกิด ความยั่งยืนและสมดุล 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- ส่งเสริมให้การจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืนเป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายของประเทศ และกฎหมายของท้องถิ่น ตามหลักการและหลักเกณฑ์ของ Forest Stewardship Council™ (FSC™)
- ส่งเสริมให้เกิดความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยป้องกันการใช้สารเคมีต้องห้ามหรือ สารเคมีอันตราย และมีการควบคุมการใช้ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย หลักการ หลักเกณฑ์ของ Forest Stewardship Council™ (FSC™)
- ให้มีการปลูกทดแทนด้วยยางพาราไม่น้อยกว่าพื้นที่ที่ตัดไปแล้วทุกครั้งหลังการตัดฟัน เพื่อสร้างความยั่งยืน และเกิดความสมดุลดังกล่าว
- จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พนักงาน คนงาน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

การทำสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน

5. จัดให้มีการตรวจติดตามการจัดการสวนยางอย่างพาราของการยางแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามข้อกำหนด หลักการ และหลักเกณฑ์ของ Forest Stewardship Council™ (FSC™)

6. ป้องกันการบุกรุกทำลายพื้นที่ ที่เป็นป่าต้นน้ำลำธาร (HCVF) หรือป่าสงวน หรือพื้นที่อนุรักษ์ รวมทั้งการลักลอบตัดฟันอย่างผิดกฎหมาย

๗. ป้องกันการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ชนพื้นเมือง หรือสิทธิของแรงงาน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ หรือการกระทำที่ขัดต่อมติการประชุมขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ปี ๑๙๙๘

๘. ป้องกันการใช้ไม้ที่มีการตัดแปลงทางพันธุกรรมในการจัดการป่าไม้

วัตถุประสงค์ ศูนย์วิจัยยางหนองคาย

ด้านเศรษฐกิจ

1. พัฒนาและบริหารสวนป่าไม้เศรษฐกิจให้มีผลผลิตที่พอเพียง และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
2. ดูแลและบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าตามหลักวิชาการและปรับปรุงกระบวนการบริหารงานตามงบประมาณที่ได้รับ ลดต้นทุนการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
3. พัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ

ด้านสังคม

1. การส่งเสริมการสร้างงานแก่ชุมชนและราษฎรในบริเวณพื้นที่
2. การสนับสนุนนโยบายของรัฐในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการจัดการสวนป่าให้มีคุณภาพรักษาปกป้องสิ่งแวดล้อม มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริการและอำนวยความสะดวกให้กับชุมชน เช่น ทุนการศึกษา อุปกรณ์กีฬา ช่วยภัยแล้ง และอื่นๆ
4. มีพื้นที่อนุรักษ์ และศูนย์รวมพันธุ์ไม้เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ พักผ่อนหย่อนใจ และใช้ประโยชน์ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. บริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่ ให้คงอยู่
2. ส่งเสริมให้ประชาชนรอบสวนปารู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และปลูกสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน
3. ลด/ละ/เลิก การใช้สารเคมีที่เป็นพิษกับสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในสวนป่าป้องกันและอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์และถูกคุกคาม

สถานภาพสวนป่า

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ลักษณะสภาพทั่วไป

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีพื้นที่รับผิดชอบในการค้นคว้าวิจัย และพัฒนาวิทยาการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 10 จังหวัด ซึ่งจัดเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น สกลนคร หนองบัวลำภู นครพนม มุกดาหาร เลย อุดรธานี หนองคาย และ บึงกาฬ และนอกจากนั้นยังเป็นศูนย์บริการข้อมูลวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงปฏิบัติงานตามนโยบาย หรือตามที่ได้รับมอบหมาย โดยศูนย์วิจัยยางหนองคายเริ่มเปิดเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 โดยใช้ชื่อหน่วยงานว่า สถานีทดลองยางหนองคาย โดยเป็นสถานีทดลองยางในเครือข่ายของศูนย์วิจัยยาง ฉะเชิงเทรา สังกัดสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ต่อมาได้รับการยกระดับขึ้นเป็นศูนย์วิจัยยางหนองคาย โดยมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2539 ต่อมาในปี พ.ศ. 2546-2551 เนื่องจากมีการปรับโครงสร้างใหม่ของกรมวิชาการเกษตร ศูนย์วิจัยยางหนองคาย จึงได้ถูกปรับให้อยู่ในสังกัดของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น และ ในปี พ.ศ. 2552 ได้มีการปรับสู่สังกัดเดิมคือ สถาบันวิจัยยาง จากนั้นเกิดการรวม 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยาง โดยพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2558 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2558 ให้ศูนย์วิจัยยางหนองคาย สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นศูนย์วิจัยยางหนองคาย สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย จนถึงปัจจุบัน

1.2 ที่ตั้ง

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย ตั้งอยู่เลขที่ 209 หมู่ที่ 8 ถนนหนองคาย-บึงกาฬ ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 179 เมตร ส่วนพิกัด คือ UTM 48 Q x = 305433 y = 2008667

1.3 การคมนาคม

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย อยู่ห่างจากอำเภอเมืองฯ จังหวัดหนองคาย ประมาณ 67 กิโลเมตร และห่างจากโพพพิสัย จังหวัดหนองคาย ประมาณ 18 กิโลเมตร การเดินทางเมื่อมาถึงอำเภอด่านขุนทดแล้วให้เดินทางต่อไปตามถนนทางหลวงหมายเลข 2 (ด่านขุนทด – ชัยบาดาล) เมื่อถึงระหว่างกิโลเมตรที่ 67 จะมีป้ายศูนย์วิจัยยางหนองคาย เห็นเด่นชัดอยู่ทางขวามือซึ่งเมื่อเลี้ยวรถเข้าไปก็จะเป็นที่ตั้งของสำนักงาน ศูนย์วิจัยยางหนองคาย

1.4 อาณาเขตที่ดิน

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย ตั้งอยู่บนที่ดินสาธารณะประโยชน์ทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านน้ำเป หมู่ที่ 8 ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย โดยได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย เลขที่ มท. 0711/5067 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2529 ตั้งแต่ อาณาเขต ทิศเหนือ จด ถนนหนองคาย-บึงกาฬ ทิศใต้ จด ที่ครอบครอง ทิศตะวันออก จด ที่ครอบครอง ทิศตะวันตก จด ที่ครอบครองเนื้อที่ประมาณ 1,290-1-57 ไร่ (ภาพที่ 1 และ 2)

2562.14.05.0003

รายการคำนวณการรังวัดที่ดิน โดยเครื่อง มิวเตอร์

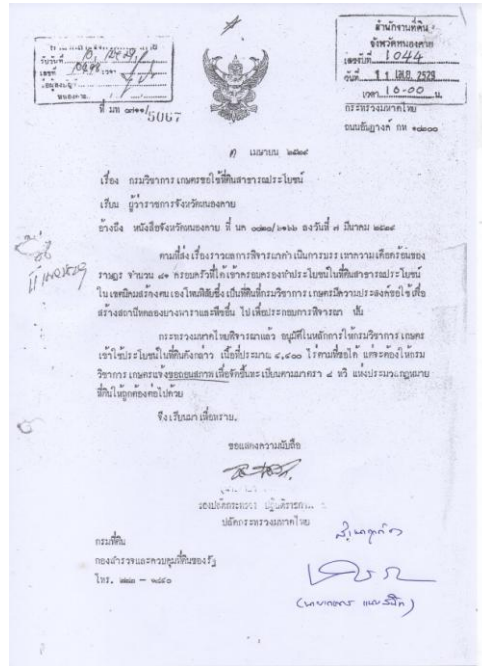
คุณอารักษ์บุญงามศูนย์วิจัยยาง สำนักพัฒนาที่ดิน กรมที่ดินและวัดที่ดิน

แผนที่

หมายเลขจุด	ระยะเมตร	ภาคทิศ	มุมภายใน	พิกัดคงที่ เมตร	พิกัดทราบ เมตร	รูปที่ดิน
30	87.446	315	28 00	2009286.6532	305873.3165	
1	242.500	228	52 00	2009349	305812	
2	293.891	137	2 00	2009185.5271	305629.3127	
3	218.800	227	44 00	2008974.6537	305829.6003	
4	104.800	315	4 00	2008827.3374	305667.6443	
5	365.500	229	42 00	2008901.5374	305593.6344	
6	186.900	318	35 00	2008665.1573	305314.8613	
7	151.300	229	59 00	2008805.3183	305191.2227	
8	156.823	133	57 00	2008708.0698	305075.3157	
9	37.900	223	38 00	2008599.2173	305188.2072	
10	10.500	166	35 00	2008571.791	305162.0498	
11	39.100	138	13 00	2008561.5771	305164.4844	
12	30.200	231	55 00	2008532.4171	305190.5325	
13	88.200	308	40 00	2008513.7949	305166.7574	
14	96.500	228	22 00	2008568.9091	305097.8977	
15	22.000	123	11 00	2008504.8097	305025.7622	
16	119.600	227	20 00	2008492.7662	305044.1729	
17				2008411.7246	304956.2161	
รวม	7417.175	รวมมุมภายใน		Acc 1	เนื้อที่ 1290 - 1 - 57 ไร่	สำหรับประชาชน (ศูนย์วิจัยยางหนองคาย)

หมายเหตุ ผู้ใช้เอกสารนี้ให้เฉพาะที่ดินเดิม ส่วนหรือจะมีความหมายว่ารวมเนื้อที่ในบริเวณดังกล่าวด้วย

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงแนวเขตศูนย์วิจัยยางหนองคาย ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย จัดทำโดยนิคมสร้างตนเองโพพพิสัย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2563

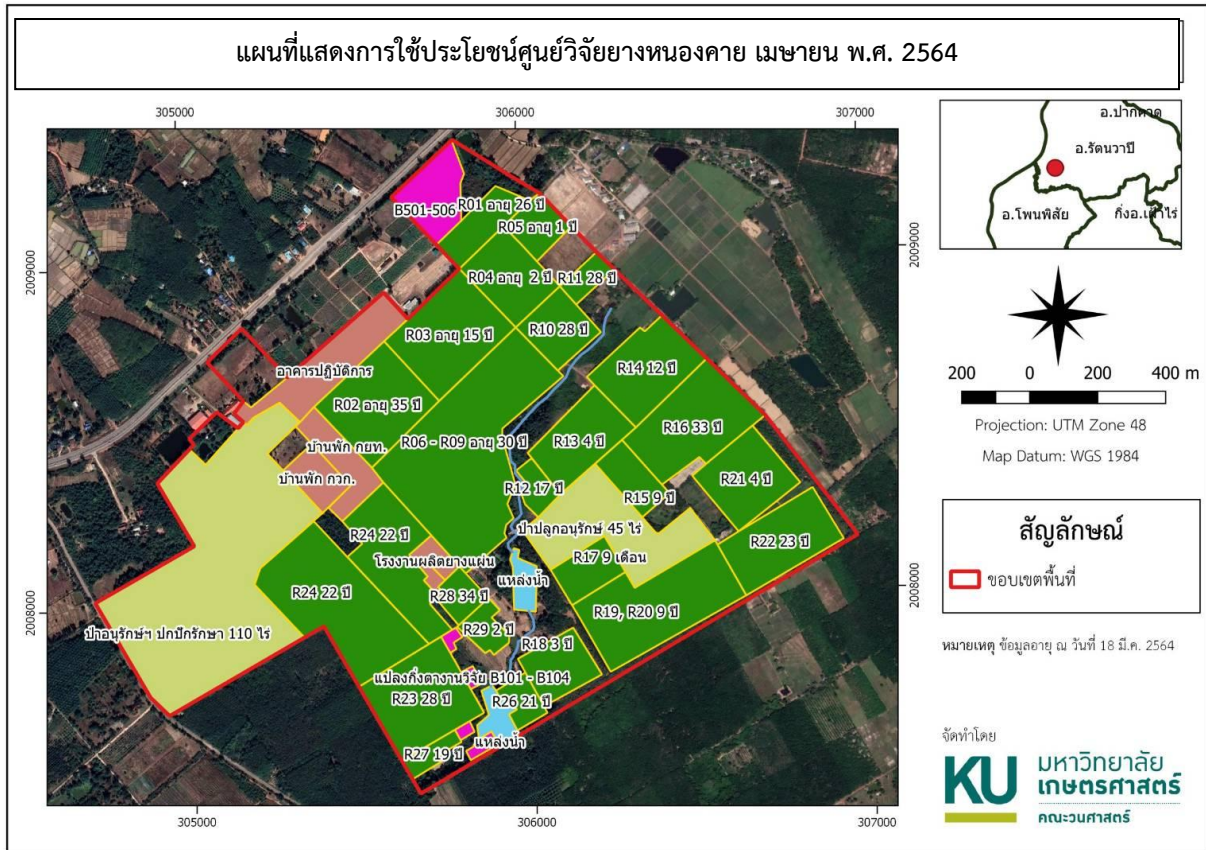

ภาพที่ 2-2 หนังสืออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ทำเลเลี้ยงสัตว์บ้านน้ำเป หมู่ที่ 8 ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย เลขที่ มท. 0711/5067 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2529 โดยในส่วนของศูนย์วิจัยยางหนองคาย เนื้อที่ครอบครองประมาณ 1,290.28 ไร่

1.5 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ศูนย์วิจัยยางหนองคายมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 1,290.28 ไร่ (ภาพที่ 3) แบ่งเป็น

1. พื้นที่ทั้งหมด (Total Plantation Area)	1,290.28	ไร่
2. พื้นที่อนุรักษ์ (Conservation Area)	155.00	ไร่
3. พื้นที่ยางเล็ก	101.00	ไร่
4. แปลงพ่อแม่พันธุ์	16.00	ไร่
5. พื้นที่แปลงกิ่งตา/เพาะพันธุ์ยาง	51.00	ไร่
6. พื้นที่แหล่งน้ำ	6 7.00	ไร่
7. โรงทำยางแผ่น	7.00	ไร่
8. พื้นที่อื่นๆ (Other Area)	370.28	ไร่

ภาพที่ 3 แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ศูนย์วิจัยยางหนองคาย ตำบลพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย จัดทำโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมษายน พ.ศ. 2564

1.6 ลักษณะภูมิประเทศ

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย ตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่ 18 องศา 09 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 109 องศา 06 ลิปดาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 179 เมตร ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาด (Undulating) มีความลาดชัน 0 - 8 % พืชพรรณธรรมชาติเดิมเป็นป่าเต็งรังแซมด้วยไผ่ ที่ดินเดิมใช้ประโยชน์ในการปลูกข้าวและมันสำปะหลัง ลักษณะดินเกิดจากวัสดุต้นกำเนิดพวกตะกอนน้ำเก่า (Old Riverrine Alluvium) ธรณีสัณฐานเป็นลานตะพัก (Terrace) พบชุดดินโพนพิสัยเป็นส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 87 ของพื้นที่ ซึ่งดินชุดโพนพิสัยเป็นชุดดินที่มีลักษณะดินต้น ดินชั้นล่างมีความลึกไม่เกิน 1.25 เมตร เป็นชั้นกรวดลูกรังและชั้นของเหล็กที่จับตัวยังไม่แข็ง (Plinthite)

1.7 ลักษณะภูมิอากาศ

ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาลซึ่งมี 2 ชนิดคือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย จึงทำให้ จังหวัดหนองคาย มีอากาศหนาวเย็น

และแห้งทั่วไป และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเล และมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน ปริมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

สภาพภูมิอากาศในรอบ 10 ปี (พ.ศ. 2553 -2563)

- ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยเท่ากับ 2,017.30 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย 97 วัน
- อุณหภูมิเฉลี่ย 25.71 °C โดยมีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.36 °C และต่ำสุดเฉลี่ย 16.13 °C
- ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 72.59 %

สภาพภูมิอากาศในปี พ.ศ. 2563 (มกราคม – ธันวาคม) (ตารางที่ 1)

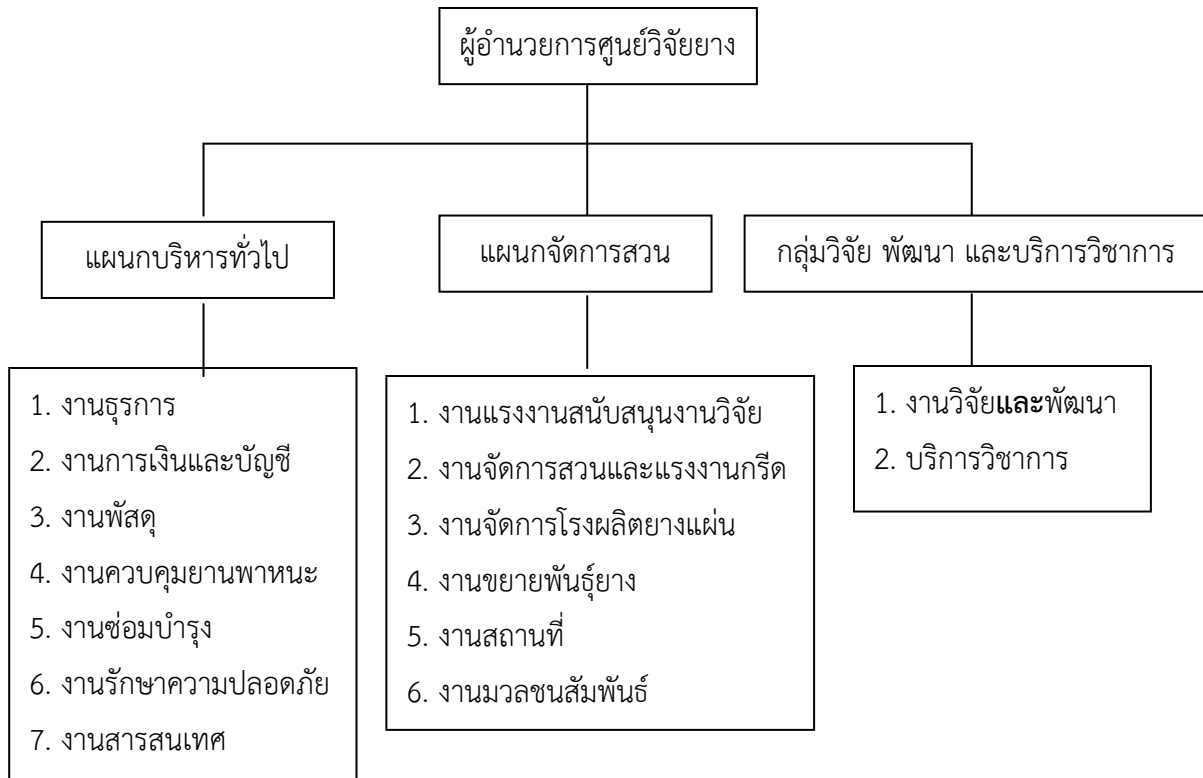
- ปริมาณน้ำฝนรวมเท่ากับ 1,764.6 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตกรวม 85 วัน
- อุณหภูมิเฉลี่ย 26.80 °C โดยมีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 30.6 °C และต่ำสุดเฉลี่ย 22..9 °C
- ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 76.7 %

ตารางที่ 1 แสดงสถิติข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเฉลี่ยรายเดือนปี พ.ศ. 2563 ของศูนย์วิจัยยางหนองคาย

เดือน	อุณหภูมิ (°C)			RH	ปริมาณน้ำฝน	วันฝนตก
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	(%)	รวม (มม.)	(วัน)
มกราคม	32	14	24.6	68.8	0	0
กุมภาพันธ์	32	17	24.3	62.3	0	0
มีนาคม	35	19	27.7	69.7	10.5	6
เมษายน	39	21	28	69	8.6	7
พฤษภาคม	39	22	30	73	29.8	10
มิถุนายน	35	23	28.8	81.7	22.5	11
กรกฎาคม	35	23	29	83.9	24.5	12
สิงหาคม	33	23	27	92.6	20.6	23
กันยายน	34	20	28	89.3	19.9	13
ตุลาคม	33	22	25.7	83.3	23.5	3
พฤศจิกายน	33	17	26	73.9	0	0
ธันวาคม	30	10	22	73.2	0	0
รวม	410	231	321.1	920.7	1764.6	85
เฉลี่ย	34.17	19.25	27.02	75.81		

2. โครงสร้างการบริหารงานศูนย์วิจัยยางหนองคาย

แผนผังโครงสร้างการบริหารของศูนย์วิจัยยางหนองคาย

การดำเนินงานการจัดการสวนป่าย่างยั่งยืนศูนย์วิจัยยางหนองคาย

เป้าหมายการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน

เป้าหมาย (Goals)	ตัวชี้วัด(KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน(Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets) ปี 64
1. ด้านเศรษฐกิจ ยั่งยืน	1) ปริมาณพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่า เพื่อทำงานวิจัย ปี 2564 2) ดูแลพื้นที่แปลงเก่า 658 ไร่ 3) พื้นที่ทำไม้ 112 ไร่	1) พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าไม่ยางงานวิจัย 112 ไร่ 2) พื้นที่แปลงเก่า 658 ไร่ 3) ทำไม้พื้นที่ 112 ไร่	112 ไร่ 100 ไร่ 112 ไร่
2. ด้านสังคมให้การ ยอมรับ	1) ร้อยละของแรงงานในท้องถิ่น มากกว่าแรงงานต่างถิ่น 2) จำนวนครั้งในการให้ความร่วมมือ กับชุมชนรอบสวนป่า 3) จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	1) แรงงานในท้องถิ่นร้อยละ 80 ของ แรงงานทั้งหมด 2) สวนป่าให้ความร่วมมือกับชุมชน มากกว่า 12 ครั้ง 3) สวนป่าจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อ	80% 12 ครั้ง 12 ครั้ง

เป้าหมาย (Goals)	ตัวชี้วัด(KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน(Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets) ปี 64
	ร่วมกับชุมชนรอบสวนป่า 4) ร้อยละความพึงพอใจของชุมชน	สร้างมวลชนสัมพันธ์มากกว่า 12 ครั้ง 4) ชุมชนมีความพึงพอใจต่อสวนป่ามากกว่าร้อยละ 70	70 %
3.ด้านสิ่งแวดล้อม ยั่งยืน	1) ปริมาณพื้นที่อนุรักษ์ 2) ความหลากหลายทางชนิดพันธุ์พืช 3) ความหลากหลายทางชนิดพันธุ์สัตว์ 4) ร้อยละความเสียหายของพื้นที่ก่อนและหลังทำไม้ 5) ร้อยละของการพังทลายของดิน	1) มีพื้นที่อนุรักษ์สวนป่า ไม่น้อยกว่าร้อยละ10 2) ความหลากหลายทางชนิดพันธุ์พืชในพื้นที่ 3) จำนวนชนิดพันธุ์สัตว์ป่ามากกว่า 30 ชนิด 4) ร้อยละพื้นที่หลังทำไม้ได้รับผลกระทบไม่เกิน 30% 5) ร้อยละของการพังทลายของดิน	10 % 22% 30 ชนิด 30 % 0%

แผนการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

ผู้จัดป่าไม้จะทำการส่งเสริมให้สถานะเศรษฐกิจของชุมชนที่ตั้งของสวนยางนั้นสามารถอยู่รอดได้ โดยในการจัดการจะคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งต้องมีความมั่นใจว่าการลงทุนนั้นมีความจำเป็นต่อการดูแลรักษาพืชผลระบบนิเวศของสวนยางพารา โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ต้องทำการปลูกแทนด้วยยางพาราทุกครั้งที่มีการตัดฟัน
- 2) ต้องดูแลและบำรุงรักษาสวนยางพาราตามวิธีการปฏิบัติงานต่างๆตามที่ได้รับคำแนะนำเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีที่คุณภาพและหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรอื่น ๆ
- 3) จะกรีดยางได้เมื่อต้นยางพารามีอายุได้ 7 ปี ขึ้นไปหรือลาต้นมีขนาดเส้นรอบวง 50 เซนติเมตรขึ้นไป
- 4) หลังจากเปิดกรีดยางไปแล้วและต้นยางไม่สามารถให้ผลผลิตที่คุ้มต่อการลงทุน หรือเมื่อต้นยางมีอายุได้ 20 ปี ขึ้นไป หรือ มีโครงการงานวิจัยอื่นๆ ต้องจัดเตรียมพื้นที่เพื่อปลูกยางรุ่นใหม่ทดแทนจนถึงการกรีดยางต้องปฏิบัติตามระเบียบการปลูกแทนของการยางแห่งประเทศไทยเพื่อให้ได้ผลผลิตที่คุ้มต่อการลงทุน
- 5) การตัดโค่นยางพารา ผู้จัดการป่าไม้จะกำหนดแผนการตัดไม้และวิธีการล้มไม้เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้สูงสุดและเป็นการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และผู้ทำไม้ต้องปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานและป้องกันการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

แผนการผลิตและตัดโค่น

หมายเลขกลุ่ม	ปี 2564											
	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ (เฮกตาร์)	แผนตัดโค่น		ผลผลิตไม้รวม				ผลผลิตน้ำยาง		
				พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ (เฮกตาร์)	total		ยางก้อนถ้วย	น้ำยาง	ยางแผ่น		
						ตัน	ลบ.ม				กก.	กก.
1	7	120.00	19.20	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	3	69.00	11.04	-	-	944.46	-	1,388.63	-	500.00	-	-
3	2	71.00	11.36	-	-	1,212.07	-	2,266.07	-	1,000.00	200.00	66.67
4	2	8.00	1.28	-	-	246.63	-	544.44	-	-	-	-
5	4	133.00	21.28	-	-	5,885.86	-	8,652.21	-	15,000.00	700.00	233.33
6	11	257.00	41.12	<u>112.00</u>	<u>17.92</u>	14,311.64	<u>5,285.68</u>	21,038.15	<u>7,769.95</u>	4,000.00	60,030.00	20,010.00
รวม	29	658.00	105.28									
พื้นที่ไม่ให้ผลผลิต	9	135.00	21.60									
รวมแปลงให้ผลผลิต	20	522	83.52			<u>22,600.66</u>	<u>5,285.68</u>	<u>33,889.50</u>	<u>7,769.95</u>	<u>20,500.00</u>	<u>60,930.00</u>	<u>20,310.00</u>

ศูนย์วิจัยยางหนองคายมีพื้นที่เศรษฐกิจ ที่ให้ผลผลิต 522 ไร่ หรือ 85.53 เฮกตาร์ มีค่าความเพิ่มพูนรายปี (AYI) ของไม้ท่อนและไม้พื้น เท่ากับ 1.76 ลบ.ม./ไร่ หรือ 11 ลบ.ม./เฮกตาร์ และปริมาณทำไม้รวม 5 ปี เท่ากับ 39,375 ลบ.ม. โดย ศูนย์วิจัยยางหนองคาย มีปริมาณการทำไม้ออกในปี 2564 ประมาณ 5,000 ลบ.ม./ปี โดยสรุปแล้ว การทำไม้จะมีปริมาณการทำไม้ออก ขึ้นอยู่กับแผนงานวิจัย ที่ศูนย์วิจัยยางหนองคายจะดำเนินการ โดยพื้นที่ในการทำไม้จะผูกขาดกับโครงการ หรืองานวิจัยที่ต้องจัดทำในพื้นที่

แผนการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสอดคล้องกับหลักการและหลักเกณฑ์ของมาตรฐานที่ประยุกต์ใช้ รวมทั้งเกิดความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ผู้จัดการป่าไม้ได้กำหนดขั้นตอนการตรวจสอบ ประเมิน รวมทั้งการสำรวจตามความจำเป็นเพื่อกำหนดแผนการจัดการและมาตรการป้องกัน ดังนี้

1) จัดให้มีการตรวจประเมินพื้นที่ โดยในรายการตรวจสอบจะครอบคลุมถึงผลกระทบที่เกิดต่อพื้นที่แหล่งน้ำ การใช้สารเคมี อัตราการตัดฟัน อย่างน้อยปีละครั้ง โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้ เพื่อประเมินความเสี่ยงและแบ่งลักษณะพื้นที่ของสมาชิกเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเป็น 2 ประเภท คือ

1.1) พื้นที่ที่ไม่มีความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Non-risk Area) หมายถึงพื้นที่ที่ไม่มีโอกาสเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการจัดการสวนยางพารา หรือมีโอกาสเกิดได้น้อยมาก เช่น พื้นที่ที่มีความลาดชันน้อยกว่า 35 องศา พื้นที่อยู่ห่างไกลจากเชิงเขา หรือแหล่งต้นน้ำลำธาร หรือป่าสงวน ป่าอนุรักษ์ หรืออุทยานแห่งชาติ เป็นต้น

1.2) พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Risk Area) หมายถึง พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการขึ้นตอนปฏิบัติงานในการจัดการสวนยางพาราได้ง่าย เช่น พื้นที่ควนเขา หรือพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 35° พื้นที่ติดเชิงเขา พื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งต้นน้ำลำธาร พื้นที่ที่อยู่ติดเขตป่าสงวน ป่าอนุรักษ์ หรืออุทยานแห่งชาติ เป็นต้น

2.) จัดให้มีการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงอันอาจเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการสวนยางฯ

3) ทำการสำรวจสายพันธุ์พืชและสัตว์ และระบบนิเวศของพื้นที่สวนยางพารา และหากพบสายพันธุ์ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงหรือเฝ้าระวังต่อการสูญพันธุ์ ให้ดำเนินการตามคู่มือการจัดการสายพันธุ์ที่เป็น RTE

4) กำหนดแนวทางป้องกันผลกระทบด้านสังคม

การดำเนินกิจกรรมในสวนยางพารา โดยมุ่งเน้นที่จะไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

4.1) พื้นที่สวนยางพาราที่ติดกับทางน้ำ จะกำหนดพื้นที่เป็นแนวป้องกันการพังทลายของดิน

4.2) ในกรณีพื้นที่ปลูกยางพารามีพืชหรือสัตว์ที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ ให้ทำการระบุรายละเอียดไว้ในแปลงปลูก พร้อมกับแจ้งคนงานให้ทราบ เพื่อไม่ให้ตัดโค่นหรือทำร้ายสัตว์ พร้อมทั้งทำการติดตามตรวจสอบเป็นระยะ ๆ และบันทึกผลไว้

4.3) ในการดำเนินการปลูก การตัดโค่นสวนยางพาราและการเก็บเกี่ยวยาง จะต้องดำเนินการตามวิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและไม่ทำลายระบบนิเวศน์ และไม่สร้างผลกระทบต่อต้นยาง

4.4) ไม่นำเอาพืชต่างถิ่นที่ทางราชการกำหนดว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเข้ามาปลูกในพื้นที่

4.5) ลดการใช้สารเคมีปราบวัชพืชและศัตรูพืช และไม่อนุญาตให้ใช้สารเคมีอันตรายที่ขึ้นทะเบียนตาม FSC และ WHO

ทรัพยากรกายภาพ

1. **ทรัพยากรดิน** เนื้อดินส่วนใหญ่เป็นแบบดินร่วนปนดินทราย มีสภาพเป็นกรดรุนแรงมาก และกรดจัดมาก (pH 4.024–4.792) มีร้อยละอินทรีย์วัตถุจัดอยู่ในปริมาณต่ำ ต่ำมาก และค่อนข้างต่ำ มีปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดจัดอยู่ในปริมาณสูง และสูงมาก และมีปริมาณธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์จัดอยู่ในปริมาณต่ำมากถึงสูงมาก

2. **ทรัพยากรน้ำ** จากการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างน้ำจากแหล่งธรรมชาติทั้ง 3 จุดสำรวจ มีอุณหภูมิออกซิเจนละลายในน้ำ ความเป็นกรด-ด่าง ความขุ่น และตะกอนแขวนลอย เฉลี่ยเท่ากับ 30.23 องศาเซลเซียส 4.29 mg/l, 6.03, 11.39 NTU และ 8.61 mg/l ตามลำดับ ขณะที่ค่าดังกล่าวของบ่อพักนาเสีย มีค่าเท่ากับ 32.20 องศาเซลเซียส 5.47 mg/l, 5.98, 8.34 NTU และ 3.44 mg/l ตามลำดับ ส่วนดัชนีคุณภาพน้ำจากแหล่งธรรมชาตินั้น พบว่า จุดที่ 1 และ จุดที่ 2 อยู่ในเกณฑ์ดี เทียบเท่ากับมาตรฐานคุณภาพน้ำประปาประเภทที่ 2 ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการอนุรักษ์แหล่งน้ำ การประมง การว่ายน้ำ กีฬาทางน้ำ การอุปโภคและบริโภค โดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติและผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน ขณะที่จุดที่ 3 คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ เทียบเท่ากับมาตรฐานคุณภาพน้ำประปาประเภทที่ 3 สามารถใช้เพื่อการเกษตรกรรม การอุปโภคและบริโภค โดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติ และผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน

ทรัพยากรชีวภาพ

1. **ทรัพยากรป่าไม้** จากการสำรวจพบพรรณไม้ทั้งสิ้นจำนวน 65 ชนิด จาก 28 วงศ์ ซึ่งพรรณไม้ส่วนใหญ่อยู่ในวงศ์ Fabaceae มีทั้งหมด 11 ชนิด รองลงไปเป็นวงศ์ Anacardiaceae, Rubiaceae, Moraceae และ Phyllanthaceae คือ 5, 4, 4 และ 4 ชนิด ตามลำดับ ทั้งนี้ พรรณไม้ที่มีความชุกชุมมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ มะหาด (*Lepisanthes rubiginosa* (Roxb.) Leenh.) ซึ่งมีความชุกชุม เท่ากับ 366 ต้น รองลงมาคือ โมกมัน (*Wrightia arborea* (Dennst.) Mabb.) มะเดื่อหอม (*Ficus hirta* Vahl) มะปราง (*Bouea macrophylla* Griff.) และ กฤษณา (*Aquilaria crassna* Pierre ex Lecomte) ซึ่งมีความชุกชุม เท่ากับ 156, 66, 49 และ 47 ต้น ตามลำดับ อย่างไรก็ตามพรรณไม้ที่สำรวจพบเป็นพรรณไม้ที่สามารถพบได้โดยทั่วไปในป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง

2. **ทรัพยากรสัตว์ป่า** จากการศึกษาความหลากหลายของทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่ศูนย์วิจัยยางหนองคาย จังหวัดหนองคาย พบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม จำนวน 1 ชนิด (Species) 1 วงศ์ (Family) 1 อันดับ

(Order) พบนก จำนวน 26 ชนิด (Species) 18 วงศ์ (Family) 9 อันดับ (Order) พบสัตว์เลื้อยคลานจำนวน 7 ชนิด (Species) 4 วงศ์ (Family) 1 อันดับ (Order) และพบสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก จำนวน 9 ชนิด (Species) 4 วงศ์ (Family) 1 อันดับ (Order) ทั้งนี้ จากการสำรวจ พบว่า งูจงอาง จัดอยู่ในกลุ่มมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable: VU) ตามการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์ตาม IUCN (2010) และตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) พบว่า มีชนิดพันธุ์แนบท้ายบัญชีหมายเลข 2 (App. II) เป็นชนิดพันธุ์ที่ยังไม่ถึงกับใกล้จะสูญพันธุ์ อนุญาตให้ทำการค้าได้แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิด ความเสียหายหรือลดจำนวนลงของชนิดพันธุ์นั้นอย่างรวดเร็ว คือ เขี้ยวขาว เขี้ยวแดง เขี้ยวผึ้ง และ นกเค้ากู่ สำหรับชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ถูกจัดให้มีความสำคัญด้านการอนุรักษ์ เช่น งูจงอาง ที่สถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ พบบริเวณขอบป่าริมอ่างเก็บนา ซึ่งเป็นพื้นที่อนุรักษ์ของศูนย์วิจัยยางหนองคาย และบางครั้งจะเข้ามาหากินในพื้นที่อยู่อาศัยของเจ้าหน้าที่ งูจงอางเป็นงูมีพิษร้ายแรง ชาวบ้านจึงหวาดกลัวเมื่อพบเจอ งูชนิดนี้ ตามข้อมูลล่าสุดที่พบงูจงอางได้เข้ามายังบ้านเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยฯ และเจ้าหน้าที่ได้แจ้งหน่วยกู้ภัย ในพื้นที่เข้าจับงูจงอางดังกล่าว ซึ่งโดยหลักการทั่วไปเจ้าหน้าที่กู้ภัยจะส่งไปยังหน่วยงานอนุรักษ์ เพื่อดำเนินการต่อ เช่น ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติในพื้นที่อนุรักษ์ขนาดใหญ่ ส่วนกลุ่มนก เช่น เขี้ยวผึ้ง นกเค้ากู่ ซึ่งเป็นสัตว์ปีกที่สามารถเคลื่อนย้ายไปยังพื้นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมได้ง่าย และพื้นที่ศูนย์วิจัยฯ เป็นเพียงที่เกาะชั่วคราวหรืออาจจะบินผ่าน จึงไม่จำเป็นต้องกังวลสำหรับสัตว์ที่สำรวจพบ เพียงแต่เจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยฯ ควรทำความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่ การจัดการในพื้นที่สามารถทำได้ เช่น การติดป้ายประชาสัมพันธ์ด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าในพื้นที่ เพื่อป้องกันการล่าจากชาวบ้านในพื้นที่ข้างเคียงกับศูนย์วิจัยฯ เป็นต้น

แผนการดำเนินงานด้านสังคม

ผู้จัดการป่าไม้ได้กำหนดแผนการจัดการสวนยางตามมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสังคมและชุมชนที่ตั้งของสวนยาง ดังนี้

1) ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการฯ เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายในประเทศ ข้อบังคับของท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี กฎหมายระหว่างประเทศที่ไทยได้ลงนามไว้ รวมทั้งหลักการและหลักเกณฑ์ของมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง โดยจัดหา ขึ้นทะเบียน เผยแพร่ตามความจำเป็นซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องไว้

2) การจ้างงานให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมติการประชุมของ ILO

2.1) ให้มีการว่าจ้างคนในชุมชนหรือในท้องถิ่นใกล้เคียงทำงานในสวนยางพารา หรือคนงานต่างถิ่นหรือภูมิภาคอื่นได้

2.2) การใช้แรงงานต่างด้าวให้ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานต่างด้าว และดูแลจ่ายค่าจ้างแรงงานเหมือนกับแรงงานไทย

2.3) ให้การจ่ายค่าแรงตามค่าแรงขั้นต่ำของจังหวัดที่แรงงานกำหนดไว้

2.4) ต้องไม่ใช่แรงงานเด็ก (ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์)

3) จัดสภาพการทำงานให้ปลอดภัย สอดคล้องกับกฎหมายความปลอดภัยประเภทต่าง ๆ และ Health and safety in forestry work

3.1) ทำการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่คนงานและผู้เกี่ยวข้องตามความจำเป็นของงาน

3.2) จัดให้มีการตรวจสภาพความปลอดภัยในการทำงานเป็นประจำ เช่น ตรวจสภาพความพร้อมใช้งานของเครื่องจักร รถแทรกเตอร์ หรือเครื่องมือตามความจำเป็น

3.3) จัดเตรียมกล่อง/ชุดปฐมพยาบาลไว้ที่หน้างาน ระยะไม่เกิน 20 เมตร

3.4) จัดหาน้ำดื่มสะอาดให้เพียงพอต่อจำนวนคนงาน เช่น การทำงานกลางแจ้งต้องมีน้ำดื่มสะอาดอย่างน้อย 1 ลิตร/คน/ชั่วโมง รวมทั้งจัดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและอยู่ที่หน้างานเสมอ

4) จัดหาแผนและฝึกอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่คนงานและผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1) ความรู้เกี่ยวกับ FSC/PEFC-FM/COC/มอก.14061 และการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

4.2) ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ

4.3) สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

4.4) วิธีการหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามหลักการจัดการสวนยางพาราอย่างยั่งยืน เช่น การล้มไม้อย่างถูกวิธีการปฐมพยาบาล ฯลฯ

5.) จัดให้มีช่องทางและการจัดการข้อร้องเรียนและปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

6) ผู้จัดการป่าไม้ต้องรักษาสีทธิของชุมชนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมในการปกป้องและใช้ประโยชน์จากสวนยาง ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดให้มีการสำรวจขึ้นทะเบียนชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่พบในเขตที่ตั้งหรือในรัศมี 50 กม.จากที่ตั้งสวนยาง และขึ้นทะเบียนไว้ และระบุในแผนที่แสดงที่ตั้งโครงการฯ

6.1) ผู้จัดการป่าไม้จะระวังไม่ให้กิจกรรมการจัดการสวนยางฯของโครงการฯ กระทบต่อสิทธิประเพณีและทรัพยากรของชนพื้นเมืองดั้งเดิมเหล่านี้ และจะแจ้งให้ผู้นำชนพื้นเมืองดั้งเดิม หรือตัวแทนทราบกรณีเกิดผลกระทบดังกล่าวพร้อมมาตรการแก้ไขป้องกันหรือการชดเชย

6.2) ผู้จัดการป่าไม้จะต้องแสดงหลักฐานแสดงการยินยอมหรืออนุญาตจากผู้นำหรือตัวแทนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมโดยอิสระในการใช้สิทธิในที่ดินหรือประเพณี หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ รวมทั้งภูมิปัญญาหรือทรัพย์สินทางปัญญาของชนพื้นเมืองมาใช้ในการจัดการสวนยาง

6.3) ผู้จัดการป่าไม้จะทำการสำรวจและขึ้นทะเบียนสิ่งที่เป็นวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ นิเวศวิทยา เศรษฐกิจที่สำคัญและศาสนา รวมทั้งกำหนดแผนพัฒนาและมาตรการสำคัญ ป้องกันข้อพิพาทอันอาจเกิดขึ้น

6.4) ผู้จัดการป่าไม้ต้องรักษาสีทธิของชุมชนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมในการปกป้องและใช้ประโยชน์จากประเพณีของตน โดย

- จ่ายค่าชดเชยหรือค่าตอบแทนในกรณีที่มีการนำความรู้ ภูมิปัญญา ทรัพย์สินทาง

ปัญหาของชุมชนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมมาใช้ประโยชน์

- ข้อตกลงที่มีผลผูกพันตามหลักเกณฑ์ข้อ 3.3 ต้องสรุปร่วมระหว่างโครงการและชุมชนของชนพื้นเมืองดั้งเดิมเพื่อการใช้ประโยชน์ดังกล่าวโดยผ่าน การให้ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้ บอกรับแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระก่อนการใช้ประโยชน์จะเกิดขึ้นและจะต้องสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 60 ปี จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีสถานภาพเป็นตัวแทนครัวเรือน มีอาชีพหลัก คือ อาชีพเกษตรกรรม รายได้-รายจ่าย ของครัวเรือนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2,501-7,500 บาทต่อเดือน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีภาระหนี้สิน อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า สวนยางพาราส่งผลให้คนในชุมชนมีงานทำ มีรายได้ เกิดการจ้างงาน และ